

82

Forslag til lov

om

ændring i lov om varemærker.

(Fremsat i landstinget den 28. januar 1953 af minister for handel, industri og søfart *Rytter*).

§ 1.

I § 3, stk. 2, nr. 3, i lov nr. 101 af 7. april 1936 om varemærker ændres „60 kr.“ til: „80 kr.“.

§ 2.

I samme lovs § 9, stk. 2, ændres „15 kr.“ til: „40 kr.“; og i samme paragrafs stk. 3 ændres ordene „mod erlæggelse af en afgift på 30 kr.“ til: „mod erlæggelse af en tillægsafgift på 15 kr.“. Til § 9, sidste stykke, føjes som nyt 2. punktum: „I tilfælde af, at fornyelsen nægtes, tilbagebetales halvdelen af den erlagte fornyelsesafgift samt tillægsafgiften.“

§ 3.

Denne lov træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget

I årene fra 1928 til 1947 udviste direktoratet for patent- og varemærkevæsenets virksomhed et ret betydeligt årligt overskud varierende fra 170 000 kr. til 370 000 kr. Dette forhold ændrede sig imidlertid i de følgende år, dels som følge af, at afgifterne for de ved lov nr. 132 af 30. marts 1946 konfiskerede, tyskejede patenter og patentansøgninger bortfaldt, efter at patenterne og patentansøgningerne ved handelsministeriets bekendtgørelse nr. 286 af 14. juni 1947 var stillet til fri rådighed, dels som følge af de stigende lønningsudgifter. I hvert af regnskabsårene 1948—49 og 1949—50 afsluttedes institutionens regnskab således med et underskud på henved 30 000 kr.

For at tilvejebringe en rimelig balance på direktoratets regnskab gennemførtes der ved lov nr. 508 af 20. december 1950 en forhøjelse af årsafgifterne for patenter; om baggrunden for denne lovændring henvises til bemærkningerne til lovforslaget, Rigsdagtidende 1950—51, tillæg A sp. 3645—3648.

I henhold til den i patentloven indeholdte adgang til forudbetaling af årsafgifter indbetaltes der derefter i dagene før lovens ikrafttræden den 1. januar 1951 et meget betydeligt antal årsafgifter, således at institutionens regnskab for 1950—51 sluttede med et overskud på 529 000 kr. Allerede i det følgende regnskabsår udviste regnskabet